

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Sobotę dnia 30 Grudnia r. s. 1819 roku

Obserwacje meteorologiczne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmia. w powie
	dnia 19 godz. 5 z polu.	27 cal. 5, 4, lin.	- 7 stopn.	Wschodni	Pochmurno
	- 19 godz. 9 wiecz.	27 - 4, 5, -	- 9 -	Zachodni	Pochmurno
	- 20 godz. 7 z rana	27 - 3, 8,	- 7, 25 -	Polud. Zach.	Śnieg

WIADOMOŚCI KRAJOWE

Grodno.

Cywilny gubernator Lit. Grodzieński, Michał Buttoft Andrzejkiewicz, nim jeszcze został Gubernatorem, ułożył projekt zawiązania w mieście guberskiem Grodnie Towarzystwa Dobroczynności, na wzór istniejącego w sąsiedzkiej Gubernii Litew. Wileńskiej w Wilnie; w tym celu otworzył więzę sznurową i zebrał różną monetą sumę, która zredukowana na assygnacye wynosi blisko 24,000 rubli. Zadeterminowawszy zawiązać Towarzystwo Dobroczynności w dniu dla Rosyi najdroższym, jakim jest dzień 12 grudnia, rocznica urodzin Najjaśniejszego Cesarza, wczesnie akt ten gotując, zalecił policji wyszukać starannie w mieście i jego okolicach wszystkich nieszczęśliwych, kalectwem, wiekiem i ubóstwem pozbawionych wszelkiego sposobu do życia. Znalaziono blisko sta osób ubogich ratunku wołających i na ten prawdziwie zasługujących. W dniu więc 12 grudnia zaproszone wszystkie osoby, które się zapisały w więzę Dobroczynności, zebrały się o godzinie 10 zrana do mieszkania JW. Gubernatora, a po przeczytaniem do nich pismie tegoż JW. Gubernatora, oznajmującym cel ich zwołania, wszyscy jednogłośnie i z największą radością uformowali akt otwarcia Towarzystwa Dobroczynności, i chcąc bardziej uczcić dzień ten, nowemi ofiarami dla ubogich powiększyli składkę. Przystąpiono wnet do obioru Prezydenta Towarzystwa i dalszych kommissyi członków, a poczytując za realnego twórcę Towarzystwa Dobroczynności JW. Gubernatora Andrzejkiewicza, jednomyślnie Go zaproszono do steru kommissyi pod tytułem Prezydenta; dalszych członków również jednomyślnie obrano, a mianowicie Vice Prezydentami: JWW. Suchodolskiego Prezydenta i departamentu, Brochockiego Prezydenta sądow normalnych guberskich. Członkami kommissyi: JW. Jelca Prezydenta 2go departamentu, Horechłada Prokurora guberskiego, Dominika Witanowskiego Assesora 2go departamentu, Wysoczyna Policmeystra, Czeretowicza doktora medycyny, Adamowicza Sędziego ziemskiego grodzieńskiego, Kreybicha Prezydenta miasta Grodna, Kudorowskiego Regenta ziemskiego grodzieńskiego. Sekretarzem Michała Witanowskiego, a jego zastępcą Augustyna Bul-

kowskiego i Kassyerem Józefa Nielubowicza. Przystąpiono daley do przeczytania projektu tymczasowej organizacyi Towarzystwa, który po rozważnym rozbiorze jednomyślnie przyjętym został, i akt cały otwarcia przez wszystkich podpisany. Po uskutecznienu takowej czynności, JW. Gubernator ze wszystkimi urzędnikami i licznie zgromadzonymi obywatelami, udał się do kościoła na nabożeństwo. Świątynia napełniona już była tłumem ludu, w liczbie którego znajdowali się i zebrani przez policją nieszczęśliwi ubodzy, uprzedzeni o nastąpić mającej pomyślny odmianie swego losu. Stosowne do dnia uroczystości kazanie, ogłaszając zawiązanie się Towarzystwa Dobroczynności w Grodnie, wyluszczyło ile cnoty Panującego mają wpływu na czynności poddanych i ile Rossya błogosławić powinna nieśmiertelny w dziejach swych dzień 12 grudnia. Po oddanych dziękach Bogu i po odśpiewaniem Te Deum laudamus, zaprowadzeni zostali ubodzy, w liczbie stu blisko osób przed dom cywilnego Gubernatora, gdzie im przeczytano postanowienie zawiązanego Towarzystwa Dobroczynności, zapowiedziano że równo z dniem 12 grudnia cierpienia ich ustały, i że zostają pod opieką Towarzystwa, które ich potrzeby odtąd opatrywać będzie. Stosownie do rzezonego postanowienia dano z nich każdemu po rublu srebrym i JW. Gubernator wezwał ich na przygotowany obiad. Po którym rozeszli się niosąc gorące do Boga modły za długie i szczęśliwe panowanie Alexandra I. Uroczystość dnia tego zakończoną została świetnym obiadem u JW. Gubernatora, na który zaproszeni byli urzędnicy woyskowi, cywilni i licznie zgromadzeni w mieście guberskiem obywatele.

FRANCYA.

(z gaz. berl.) Paryż dnia 8 grudnia. Król słuchał wczoray mszy w kaplicy pałacowej. Poseł hiszpański dawał dnia 6 wielką ucztę na obchód rocznicy urodzin Królowey hiszpańskiej. Rozdzielono 2000 biletów zapraszających na ucztę, na które się też Xiążęta i Xiężniczki rodziny królewskiej znajdowali.

Dnia 16 odprawi się ś. obrząd chrztu *Mademoiselle* (córci Xięcia Berry). Margrabia *de la Tour-Maubourg* objął już

sprawowanie ministeryum wojny; otrzymał on d. 6 prywatną audyencyą u Króla.

Dnia 6 t. m. posiedzenie izby deputowanych było burzliwsze aniżeli kiedykolwiek. Rzecz była o rozstrzygnięcie, czy *Gregoire* może być przypuszczony jako członek, lub nie.

Zaledwo wysłuchano zdania sprawy 5go bióra, w którym ogólnie wyrażono: że podług konstytucyi połowa deputowanych powinna być w departamencie swoim politycznie osiadła, a zatem dwóch departamentu *Izery, Savoie-Rollin* jest a *Français de Nantes* i Pan *Sapey*, nie są osiedli, a zatem musi nim być koniecznie 4ty deputowany. [X. *Gregoire* nie jest osiadły, a zatem wybor jego, podług 42go art. konstytucyi nieważny; — alisci lewa strona usiłowała, żeby nie roztrząsając zdania sprawy przystąpić do wotowania; ale Pan *Ravez* uczynił uwagę, że podobne głosowanie jest niesłychane i raz tylko było użyte wtedy, gdy wniesienie względem uchwalenia summy na wyście wojsksprzymierzonych zachowaniem milczenia przyjęte zostało; wszelkie zdanie sprawy od kommissy, powinno być wprzód roztrząśnione. Wtedy dopiero powstał z prawej strony zarzut, że P. *Gregoire* nie jest godnym urzędu deputowanego, a na lewej taka wrzawa że prezydent zmuszony był zawiesić na całą godzinę posiedzenie. Po przerwie tej, mówił naprzd P. *Lainé*. Dotknął smutnych skutków, jakieby nastąpić mogły, gdyby wszedł deputowany, którego część izby wytrąca. a druga część broni. Wspomniał o dobrowolnym oddaleniu się jednego z deputowanych w roku 1814, z którymby zdarzenie podobne było, jeśliby chciał zostać. Bez wymienienia Pana *Gregoire*, oświadczył go za niegodnego, i skończył na tém, że gdyby nawet mogło się zdarzyć, iżby raz i godny został wyłączony, natenczas godny ten znalazłby pociechę jak *Aristides*, i samby imię swoje zapisał na muszli wygnania. — Pan *Constant* stał przeciw przytaczanym osobom — także osoby; niewymienił wprawdzie Pana *Fouché*, oznaczył go jednakże jako jednego, którego Król przyjął do rady, i nalegał na to, ażeby uczyniony Panu *Gregoire* zarzut niegodności, został cofniony. W Anglii, mówił ten mowca, w roku 1769 wyrzucony był z izby niższej Pan *Wilkes*, został znowu wybrany i powtórnie przez parlament wyrzucony, a na miejsce jego przyjęty spółubiegający się z nim, który miał mniej głosów. Cóż się stało? Postanowienie to wzbudziło powszechną niechęć; wybrany kandydat doznawał tyle wzdargy, że musiał opuścić miejsce w parlamencie. Postanowienie to na następnym zgromadzeniu parlamentu zniesione i haniebnie z regestrów wymazane zostało; *Wilkes* został wśród oklasków parlamentu jego członkiem, mimo to, że charakter jego nie był wolny od zarzutów, gdyż naruszenie prawa wybierczego w jego osobie, uczyniło ją niejako poświęconą.,

Deputowany *Manuel* usiłował dowieść, że pytanie to nie jest tak ważnym, jakby je uczynić chciano; nie idzie o to, czy *Gregoire* ma się dla dynastyi usunąć, czy też pokolenie królewskie ma jemu ustąpić. Jestto tylko zapytaniem należącym do rzeczy, ale nie

tycze się osoby. Pan *Pasquier* mniemał przedwzięnie, iż pytanie to właśnie dla tego jest ważnym, że go nieważnym uczynić usiłują; zaczął on przełożenie swoje temi słowy: Życzyć należy, aby podobne pytanie, jak dzisiejsze, było pierwszym i ostatnim, i zakończył odwołaniem się do *sumnienia* wszystkich deputowanych. Nakoniec, po uczynieniu uwagi przez Pana *Ravez*, że izba stanowi tu bez przywodzenia powodów; że ma tylko wyrzec *tak* lub *nie*; że tylko za głosem *sumnienia* idź powinna: przyjęte zostało w ogólności *nieprzyjęcie* Pana *Gregoire*. Po hucznym: *niech żyje Król!* rozeszła się izba. Posiedzenie trwało do godziny pół do szóstej. Galerya wtórowała także okrzykowi: *niech żyje Król!*

Ostatnim środkiem, którego prezydent użył dla załatwienia pytania, było, że wezwał do powstania członków, którzy dają głos swój za przyjęciem Pana *Gregoire*. Ale zawołano z lewej strony: „Nie to jest pytaniem“ i nikt nie powstał. Teraz wezwał prezydent do powstania tych, którzy byli *przeciw* przyjęciu Pana *Gregoire*. Lewa strona zawołała znowu: „Nie to jest pytaniem;“ ale prawa strona i centrum powstało, a nawet opozycja powstała przy powtórnym liczeniu, po uprzednim jeszcze wyraźnym przez Pana *Ravez* zapytaniu: „Czy jest ohooby jeden, któryby proponował przyjęcie Pana *Gregoire*“ na co jeden tylko Pan *Lambrechts* z miejsca swego był powstał.

Dnia 7 zajmowała się izba wyborem czterech kandydatów na prezydentów, którzy z wybranym już Panem *Ravez* mają być przedstawieni Królowi. Liczba głosujących było 186. Stanowcza większość 94. Jeden Pan *Courvoisier* otrzymał ją 95 głosami, i ogłoszony został drugim kandydatem. Dla wybrania jeszcze trzech, potrzeba było głosować na tych 6, którzy po Panu *Courvoisier* mieli najwięcej głosów. Byli nimi PP. *Lainé, Bellart, Savoie-Rollin, Villele, Lafitte, Dupont de l'Eure*. Trzech naprzd wymienionych odniosło zwycięstwo. Pierwszy z tych sześciu miał 101 głosów, a ostatni 80.

HISZPANIJA.

(z gaz. *berl.*) *Madryt*, dnia 29 listopada. Zdaje się, że w ministeryum zachodzi jedność względem zwolania stanów (*Cortes*), i że wkrótce będzie o tém mowa w radzie stanu. Podług niektórych wiadomości, zwolanie *kortezów* na d. 1 lutego 1820 uważane być może za rzecz pewną.

Posel amerykański znajdował się już znowu kilka razy na obiedzie u Xięcia *San Fernando*.

Dawniejszy posel hiszpański w *Washingtonie*, Hrabia *Casa d'Irujo*, ma się udać w podobnymże charakterze do *St. Petersburga*.

Nowy minister skarbu, Don *Juan Salmon*, miał uczynić na radzie stanu wniesienie, ażeby plan skarbowy Pana *Garay* przywieść z niektórymi odmianami do skutku. Natenczas duchowieństwo należałoby także do dzwigania publicznych ciężarów.

Utratę, jaką Andaluzya przez zarazę doznała, podają od 60 do 70 tysięcy ludzi.

W Redakcyi gazety Kuryera Litewskiego można prenumerować na następujące pisma peryodyczne:

1) Na gazetę *Kuryera Litewskiego*: kosztuje *na rok cały*, bez poczty rubli srebrnych 9, z przesyłaniem pocztą rubli srebrnych 14; *na pół roku*: bez poczty r. sr. 4 kop. 50, z pocztą r. sr. 7. Bez przesyłania pocztą można prenumerować i kwartałami, płacąc na kwartał r. sr. 2 k. 25.

2) Na *Dziennik Wileński*, przyymuje się prenumerata tylko na rok cały, półrocznie nie przyymuje się. Kosztuje bez poczty rubli sr. 6, z pocztą r. sr. 8.

3) Na *Pamiętnik Farmaceutyczny Wileński*, przyymuje się tylko rocznie: kosztuje, bez poczty rub. sr. 4, z pocztą r. sr. 5 kop. 50.

4) Na *Wiadomości Brukowe*, przyymuje się prenumerata tylko rocznie: z pocztą r. sr. 4, bez poczty r. sr. 2 k. 50.

5) Na *Tygodnik Wileński*, przyymuje się prenumerata tylko rocznie: z pocztą r. sr. 5, bez poczty r. sr. 3.

6) Na *Dzieje Dobroczynności krajowej i zagranicznej z wiadomościami ku wydoskonaleniu jej służącemi*. Prenumerata przyymuje się tylko rocznie po rubli 6 sr. tak bez poczty jak i z pocztą.

O g ł o s z e n i a.

1. Od Rządu gubernialnego Wileńskiego ogłasza się: iż z powodu niejawienia się na dawniej naznaczone terminy do tego gubernialnego Rządu, życzących dla nabycia folwarku Wincentynopola, do majątku Kozaczyzny, obywatela Bielikowicza, należącego, naznaczonego w sprzedaż z publicznej licytacji, na zaspokojenie skarbowej należności, poszukującej się na Bielikowiczu za lenny majątek Bielowicz, w ogólne rubli sr. 5241 kop. 52; naznaczone drugie terminy: pierwszy dnia 19, drugi 21, a trzeci ostateczny 24 mca lutego 1820 roku; a zatem życzący nabydź wspomniony folwark, zechcą przybydź na terminy naznaczone do tego Rządu. Dnia 15 xbra 1819 roku.

Sowietnik Wincenty Ławrynowicz.

Sekretarz Kazimierz Nowicki.

1. Od Rządu gubernialnego Wileńskiego ogłasza się: iż na zaspokojenie pożyczonych u miasta Kowna, przez JW. Jenera Majora Palicyna, 2500 czerw. złot. z liczącemi się procentami; Rząd ten, wypełniając Ukaz Rządzącego Senatu, z dnia 1 marca terażn. roku następnego, podług rezolucyi dnia 1 gbra zapadłej, naznaczył wyprzedaż z publicznego targu byłych członków magistratu miasta Kowna, obwinionych o wydanie Palicynowi wspomnioney summy bez prawnego zabezpieczenia, opisane i ocenione domy: Józefa Sinkiewicza ze sklepu do 1097 rubli kop. 84; Reysa do 5480 rub. kop. 42; dwa domy Jana Krzyżowskiego z placem do 1551 rub. kop. 20; jeden Hendzela do 882 rub. kop. 44; półowa domu, placów i inney budowli Komińskiego do 411 rub. kop. 80; dom Alszlebela do 3362 rub. kop. 45½; dom Szyra, oceniony do 1892 rub. kop. 75; dom Jedela oceniony do 873 rub. kop. 60; dom

Wzertkowskiego oceniony do 409 rub. kop. 68; dom Dobrowolskiego oceniony do 347 rub., i dom Paschalskiego oceniony do 354 rub. kop. 35 sr. a zatem życzący nabydź takowe domy, zechcą przybydź do tego gubernialnego Rządu na terminy dnia 22, 25 i 28 mca lutego 1820 roku xbra 15 dnia 1819 r.

Sowietnik Ławrynowicz.

Sekretarz Kazimierz Nowicki.

1. Od Kommissyi ustanowioney w gubernii Wileńskiej dla sprzedaży skarbowych majątków, ogłasza się: iż na mocy zalecenia JW. Ministra skarbu, dzierżawa Pawtele w Oszmiańskim pttcie położona, bez włości i lasu, tylko z dwoma gospodarskimi zabudowaniami i karczmą, w której dzierżawie wystawa się corok oziminy i iary beczek 6 i pur. 5, a siano ukasza się do 18 wozow; rocznego dochodu gotowemi pieniędzmi, przynosi 48 rubli srebr. obszerności zaś gruntu i łąk zawiera w sobie 129 dziesięcin i 1975 sążni; naznaczona do sprzedaży, której stanowią się terminy: dnia 26, 28 i 30 styczni następującego 1820 roku, na które, życzący nabydź wspomnioną dzierżawę, zechcą przybydź z pewnemi ewikcyami lub gotowemu pieniędzmi, do Wileńskiej kommissyi dla sprzedaży skarbowych majątków ustanowioney, gdzie im będą okazane opisania i plan tej dzierżawy. xbra 16 dnia 1819 r.

W obowiązku Vice Gubernatora, gubernialny Kaznaczezy Lega. Sekretarz Sielezniew.

1. Służący u W. Regenta Gr. Ptu Wileń. Kazimierza Jaskolda, mieszkającego w mieście Wilnie, w domu JWW. Platerów, 1szej części Ostrobramskiej, pod Nrem 1162, xbra 15 d. ukradł u rządcy starostwa Daugieliskiego włościanskich pieniędzy 370 rub. sr. ze szkatuły,

i niewiadomo gdzie skrył się. Znakami: rostu miernego, suchy, pociągławy twarz, nosa średniego, włosów ciemnych, lat koło 22; umie czytać i pisać po rusku, niemiecku i polsku; miał na sobie surdut ciemno zielonego sukna, czuyka samodziałowa z długim kołnierzem ciemnego szaraczku, i kaszkiet z pąsową obwódką; nazywał się Józef Lesz, jak testimonia uprzednie poświadczaly, mianował się bydź rodem z Lixny, Gub. Witebskiej Pttu Dynebur.; ktoby złowił i dał wiedzieć do Daugiel'szek lub pomienioney kamienicy, odbierze przyzwoitą nagrodę, Gier. Szczuka Rządca Star. Ptu Daugieliskiego.

1. Sąd Gł. Departamentu 2 Gubernii Litewsko-Grodzieńskiej na skutek zezwolenia JWielmożnego Litewskiego Wojennego Gubernatora i różnych orderów Kawalera, po przedstawieniu tego sądu do JW. Cywilnego Gubernatora i Kawalera gubernii Grodzieńskiej wyszłego, dwómiesięczny czas wakacyiny z dnia 20 xbra roku t. do 20 februaryi 1820 za ofiarował na dobro powszechnie obywateli; i w tym celu zajmować się ma sądzeniem spraw z regestrów appellacyynych, obligowych i sledztwiennym porządkiem odbywających się, przeto o takowem postanowieniu tenże Sąd Główny awizuje wszystkie strony interessa swe w nim mające, iżby za przywołaniem do sądzenia spraw ich, w przerzeczonym wakacyynym czasie, sami przez się, lub przez prawnie umocowanych, mieli się w należney gotowości. Roku 1819 xbra dnia.

Marcin Kamiński Sekretarz.

Ogłasza się po raz drugi i trzeci.

2 Sąd taxatorско-ekdywizorski w majątku Wysokim dworze w pcie trockim sytuowanym ustanowiony, ogłasza, że dekret oczewisty w sprawie konkursowey między WW. Łackiem i kredytorami i dalszemi stronami, od dnia 31 bieżącego mca xbra w klasztorze XX. Dominikanow Wysokodworskich, promulgować będzie i wzywa interessowanych do przysłuchania takowego dekretu. Datt 1819 mca xbra dnia 16 Takową awizacyą z polecenia Sądu Ekdywiz. podpisuję, Mikołay Zambrzycki Regent Ekdyw.

2. Excerpt oświadczenia z protokołu Sądowego Grodz. Pttu Wileń. w dacie niżej wyrażoney zapisanego et eorundem pod pieczęcią urzędową Grodz. tegoż Powiatu jest wydan.

Roku tysiąc osmset dziewiętnastego mca nowembra 15 dnia. Przed Sądem Grodz. Pttu Wileń. stawiając obecnie WJP. Dominik Szklennik Adwokat subsell. Wileń. i Sądu Gł. Litt. Wileń. drugiego Depar. oświadczenie poniższe wpisać do protokołu podał, które tak się wyraża: oświadczenie imieniem WJPani Elżbiety Kulikowskiej Szambell. w assistencyi jey opiekunow WWJP. Hieronima Pietkiewicza Adwokata Sądu Gł. Jana Łopaty Regenta Gran. Wileń. i Wacława Klukowskiego Rotm. czyni się w rzeczy następney i o to: kiedy mąż żall. Stanisław Kulikowski Szambellan b. d. Pol. zszedł z tego świata, niektórzy z kredytorow zaczęli znajdować się mający obligi i z podpisami jakoby żall., to więc daje jey powód do zawiadomienia wszystkich, że mąż jey zeszył Szambellan jak nie miał za życia żadnego uczestnictwa z jey funduszami tak ona za długi jego odpowiadać nie jest obowiązana i debitorow jego nigdy nie akceptowała a

zład i nie spodziewa się, aby gdziekolwiek na obligach znaleźć się mogły jey podpisy, były wszakże zdarzenia kiedy zeszył mąż żall. okolicznościami interesow własnych otoczony zmuszał żall. do podpisania jakich pism przez niego ułożonych, żall. już to przez szacunek małżeńskiego pokoju już to lękając się złego z sobą obeyscia się, może czasem podsuniyony jaki podpisał Dokument, o czym jednak nie pamięta; zawsze wszakże oświadcza, że to pochodziłoby z musu i unaglenia nie zaś z dobrej ku temu woli i dla tego jeżeliby się okazały jakowe z podpisem żall. zeszytemu Szamb. Kulikowskiemu lub za nim służące tranzakta, te że nic znaczyć nie mogą i żall. obowiązwać nie są w stanie przy zamaniestowaniu onych ninieysze w assistencyi opieki w aktach urzędowem zapisuie się wespol z maniifestem oświadczenie. U tego oświadczenia podpisano w protokule tak Elżbieta Kulikowska.

Zgodno Józef Bohusz Grodz. P. W. Regent. Roku 1819 mca Xbra 11 dnia. Ninieysze oświadczenie może redakcyja umieścić w gazecie kuryera Litt. w czym świadcze Józef Naborowski Grodz. Wileń. Pisarz.

3 Wedle Ukazu Jego Imperatorskiej Mości Samowładnającego całą Rosyą etc. etc. etc.

Ur. Józefowi Sędziemu Gran. Ptu Rosien Karolowi kapitanowi woysk pol synowi Rodzewiczom pozew przed Sąd główny Wileński 2go departamentu z powodztwa Ur. Augustyna Lewgowda Sędziego Grodz. Telsz. z referencyą do wszelkich dowodow w sprawie złożyć się mających, wszczególności oto: iż obzał. Sędzia Rodzewicz w r. 1808 aprila 29 dnia od żal. dobra Brukale w powiecie ogólnym Rosieńskim położone nabył, od żal. Tabelę pretensorow do tychże dóbr Brukal pretensyi mających obzał. przyjął, nato jeszcze dokumentem w roku 1808 aprila 29 dnia żal. zabezpieczył, a zaś Hrabstwo Krozkie na satysfakcyą kredytorow gdy oświadczyli, do ekdywizyi nieprawnie żal. zapozwali, Sąd Ekdywizorski Hrabstwo Krozkie rozdzielając na żal. nawniwinney pomimo Tabelli i rzeczzonego dokumentu rubli 600 kilkadziesiąt w roku 1819 mca 8bra 10 d. zadecydował, w jakiej kolei przed sąd Główny Litewsko-Wileń. 2go departamentu appellacyą żal. założył, w skutek czego żal. delator przed sąd główny Wileń. 2go departamentu przechodzi po udział sprawiedliwości, o skassowanie dekretu ekdywizyi Krozkiej jako w kategorii żal. pomimo dowodu ferowanego, o bliższość do dowodu o uwolnienie od niewinney prozekucyi, o powrót expensow prawnych i tego sądzenia co w sprawie dowiedzionym będzie. Dat 1819 r. 8bra 28 dnia.

Na pozew sądu Głównego 2go departamentu. Roku 1819 mca 8bra 30 dnia Woźny Ptu Telsz. świadcze, iż kopię tego pozwu z autentykiem zgodną w sprawie WJP. Augusta Lewgowda sędziego grodz. Telsz. oczewisto w ręce JW. Jozefowi Sędziemu gran. Ptu Rosien. Karolowi kapitanowi woysk pol kich Rodzewiczom we dworze kroskim z oznaczeniem o rozprawie przed sąd główny Litewsko-Wileń. 2go departamentu podał. Dat ut supra.

Jerzy Ruzański Woźny Ptu Telsz. Roku 1819 mca października 30 d. przed aktami Ziem. Ptu Rosien. znajdując się obecnie woźny relacyą podanego pozwu urzędowem zeznal. Przyjąłem Teodor Juszkiewicz Regent Ziem Ptu Ros.

3 Jeżeli kto z kredytorow do massy Graffów Oginskich, mający niekwestyonowaną pretensyą, lokowaną na obligacyach skarbowych, życzy zrobić układ dla zbycia oney za gotowe pieniądze, które natychmiast wyliczone bydź mają; może się zgłosić w tym interesie do niżej podpisanego w Wilnie.

Józef. Kopsch.